ees olli suur lai merri ja märato lagge. Näggid ka eikesse pilwi märinna ümber, ja kouemürristamisse heäl käis nende jalge al.

Keik need asjad katsusid nenda noremehhe süddame peäle et temma kõrge heälega loja au kulutas.

Agga issa ei lausnud sannagi. Orko allaminnes, kitis temma laenetawad põllud, et nemmad wägga armsad nähha. Siis ütles noormees: Õige kül, issa! Agga kõrges mäeotsas olli Jummal minnul liggemal, ja temma wäggi ja au ilmus nähtawamalt.

Mis sa kõrges mäe otsas näggid ja kuulsid, se kibwatas kangeste so meled, wastas issa: agga kui se näagematta Jummal so süddames on, süs sa motstad ka paljast kõrrestki Temma wägge, tarkust ja heldust.

Noormees kiskus nissokõrre maast ülles, ja ütles: Issa, õpveta mind sedda! Issa wõttis kõrre kätte ja ütles: Wata! inimkest külwati mulda ja mäddanes senna; agga temmast kaswis sesinnane uus loom. Moista sest Selle wäage kes nisugust imme seädust teinud! Wata! et nõddroke kõrs touseks kõrgesse, egga katkeks, toetawad tedda need ülllid, mis mitto tähhele ei pannegi; nenda siis laenetab willi tulest aetud, aga kõrs ei katke mitte. Ja panne weel tähhele wiljapead täis inimi, kül siis moistad ka loja heldust!

7. Jummala sanna süddames.

Kui Abraham olli jo wanna ja ellatand, ja tunnike kättetulli et temma piddi surrema, koagus temma keik ommad lapsed ja lastelapsed enneje ümber ja õnnistas neid. Siis küssisid Isaak, temma poeg, ja Rebekka, temma minni, temmalt ja ütlesid: Issa! sa olled maiolinne olnud keik omma ello päwad, ja olled mõda maad käinud, Kaldeast Harani, ja Haranist Kanaani male, ja Kanaanist Egiptusje male, ja Egiptusest

Eesti-ma rahwa Kalender 1822, lk. 24